

Pokud konečně stížnost namítá, že byl st-l oběžníkem škol. inspektorátu z 16. března 1925 sveden k mínění, že dostane pensi jako státní učitel, neshledal nss ani tuto námitku důvodnou, poněvadž st-l ve své žádosti o pensi vůbec neuplatňoval, že by měl snad podle onoho oběžníku nárok na pensi jako státní učitel, nýbrž uvedl v žádosti té jen, že žádá za pensionování a vyměření pens. požitků podle odst. 6 § 7 zák. č. 287/24 ve výši, jako kdyby působil na škole státní, a poněvadž těchto požitků se mu, jak shora dovozeno, v plné míře nař. rozhodnutím dostalo.

č. 6518.

U č i t e l s t v o: * Učitelům s procentuální výměrou ročního odpočívného (předposl. odst. § 8 zák. čís. 251/22) přísluší nárok na jednotný drahotní přídavek v plné výměře stanovené § 10 zák. čís. 394/22.

(Nález ze dne 2. května 1927 č. 5683.)

V ě c: Františka D. ve V. proti ministerstvu školství a národní osvěty o výměru jednotného drahotního přídávku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výnosem z 23. února 1924 poukázala zšr v Praze st-lce, učitelce žen. ruč. prací s 50% výměrou požitků, při přeložení do trvalé výslužby pens. požitky, mezi tím také jednotný drah. přídavek, v téže procentuální výměře. St-lka namítala, že jí přísluší tento přídavek v plné výměře.

Zšr vyslovila rozhodnutím ze 7. května 1924, že st-lka nemá nároku na plnou výměru drah. přídávku a odůvodnila výrok svůj takto: St-lka vyučovala posléze v 9 týdenních hodinách a požívala v akt. službě perc. výměry požitků, která se týká všech příjmů i jednotného drah. přídávku. Podle odst. 1. § 8 zák. č. 251/22 a podle předposl. odst. § 8 uvedené zák. náleží učiteli s perc. platy pens. základna v téže perc. výměře, kterou mu byly vyměřeny naposledy služ. příjmy. Ježto st-lce byly vyměřeny v činné službě platy ve výši 50% plných příjmů, má zákonitý nárok toliko na 50% výměru pens. požitků ze všech složek platů dle § 8 zák. č. 251/22 a náleží jí tedy jen 50%ní jednotný drah. přídavek. — Min. škol. nař. rozhodnutím odvolání zamítlo, »ježto nemá st-lka z důvodů výnosu zšr-y na větší výměru pens. požitků zákonitého nároku. Kdyby byl st-lce k těmto požitkům poukázán plný drah. přídavek ročních 3206.40 Kč, činily by její celkové požitky ročně 12.608 Kč 40 h, což jest o 1278 Kč více, než činil její zákonitý příjem v činné službě.«

Stížnost do rozhodnutí toho shledal nss důvodnou. — — — —

Zal. úřad přehlíží, že odstavec 1. § 8 zák. č. 251/22 týká se výslovně toliko požitků podle §§ 5 až 7, tedy zcela nepochybně toliko aktivních požitků, nikoli též výslužného a zaopatřovacích požitků, a že předposlední odstavec téhož §, jednající o výslužném a zaopatř. požitcích nemá ve příčině těchto odpočívných požitků ustanovení obdobného onomu, jež dal zákon v prvním odstavci o požitcích aktivních, nýbrž že tento předposlední odstavec mluví výslovně jen o procentuální výměře

pensijní základny. Poněvadž však pens. základna se netvoří ze souhrnu všech požitků v aktivitě pobíraných, nýbrž toliko ze služného a 50%ního místního přídavku pro Prahu (viz zák. ze 14. května 1896 č. 74 ř. z., čl. II. § 3 a čl. III. § 2 zák. z 19. února 1907 č. 34 ř. z. ve znění zák. z 7. října 1919 č. 541 Sb., čl. II. § 5 a § 28 par. zák.), je patrné, že o § 8 zák. č. 251/22 nemohl žal. úřad své stanovisko právem opřít.

Že by stanovisko to bylo lze dovoditi z nějakého jiného zákonného ustanovení, žal. úřad netvrdí a nss neshledal, nýbrž naopak uznal, že stanovisko to je v odporu se zákonem č. 394/22. Stanovíť tento zákon v § 10 B. výslovně, že státním zaměstnancům, zařazeným do hodn. tříd . . . . . příslušejí jednotné drah. přídavky při ročním odpočivném do 14.000 Kč výlučně 4008 Kč ročně, od 14.000 Kč do 18.000 Kč výlučně 3000 Kč ročně atd. a v § 11, že se tyto přídavky 1. dubnem 1923 počínajíc snižují o 20%. Ze slov »při ročním odpočivném do 14.000 Kč výlučně . . .« je patrné, že zákon přídavky ty poskytuje jako plus k ročnímu výslužnému a že stanoví míru jejich dle ciferní výše ročního odpočivného. Že by při ročním výslužném, jež bylo vzhledem k perc. výměře požitků vyměřeno zaměstnanci také jen v perc. výměře, příslušela zaměstnanci také toliko perc. výměra těchto přídavků, nevyslovil ani zák. č. 394/22 ani jiná právní norma přes to, že zákonodárci nemohlo býti přece neznámo, že zákon ten vztahovati se bude dle článku IV. zák. paritního též na učitele veř. škol nár., z nichž právě některé kategorie mají odpočivné toliko v perc. výměře.

Z toho plyne, že také učitelům s perc. výměrou ročního odpočivného (předposl. odst. § 8 č. 251/1922) přísluší nárok na jednotný drah. přídavek v plné výměře stanovené § 10 zák. č. 394/22. Za tohoto právního stavu jest zcela bezvýznamno, že st-činy požitky ve výslužbě budou činiti více než činil její zákonitý příjem v činné službě.

Poněvadž tedy nař. rozhodnutí spočívá na nesprávném právním názoru, slušelo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 6519.

Církevní věci (Slovensko): Jednotlivá církev nemá ani podle § 3 zák. čl. XX : 1848 ani podle finančního zákona právního nároku na poukaz státní subvence určité výše.

(Nález ze dne 2. května 1927 č. 8915.)

V ě c: Štěpán Cz. jako biskup a předseda všeobecného konventu reformované církve na Slov. a Podk. Rusi proti ministerstvu školství a národní osvěty, resp. jeho referátu v Bratislavě o subvenci pro reformovanou církev na roky 1923 a 1924.

V ý r o k: Stížnost se dílem odmítá jako nepřípustná, dílem zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — — Stěžující si církvi byla na rok 1924 povolena státní subvence 70.000 K. Žádosti církve za poukaz doplatku na vyšší částky preliminované ve státním rozpočtu nebylo nař. rozhodnutím vyhověno. — — —